

рикъ, бъли и опустошили страшно; Цариградъ съ околностъ-тъ му бъилъ призетъ отъ кръстоносци-ты и обрънжъ на латинскъ дръжавъ; папа-та глядалъ да распространява вѣро-гражданскы мысли отъ западицъ Йевропъ и бъилъ пръвъй двигател на кръстоносцы-ты опълчения; въ България ся-протакали партии мѣжду голѣмци-ты и крамолы между царскъй родъ; византийска-та дръжава бъла ослабѣла съвсѣмъ и ся-мѣркала оште като сѣнкъ само въ Никей. Тъка и другъ много причини накарали царь Ивана да иска да ся-ближи съ Римъ-папа.

Византийскъй царь Алексий III и патриархъ Василий Каматиро съ, като усѣтили това иѣшто, тукаси поискали да ся-сприятелятъ съ царь Ивана и му ся-обрѣкли да го вѣнчъятъ на царство и да дадѣтъ на Българе-ты патриархъ. Нѣ царь Иванъ вече не вѣрвалъ Гръци-ты, та намѣсто отговоръ, испратилъ въ Римъ Загорскъй архиепископъ Василия съ писмо до папа Иннокентија III да го моли да му даде царскъй вѣнецъ (корона) и достойнство, каквото сѫ имали напрѣдни-ти българскы царе, а да рѣкоположи българскы патриархъ. Папа-та му отговорилъ, че ште исплѣни желание-то му на радо срѣдце. Папа-та испроводилъ въ България кардиналъ Леона да вѣнчѣе на царство царь Ивана, и да направи българскъй патриархъ. И така, на 7-и ноември 1204 год., Леонъ отъ имѧ-то на папа-тъ посвятилъ за патриархъ българскъй архиепископъ *Василија*, и му далъ всичкы-ты патриаршескы правдини. На другъи день, на Архангеловъ-день, той коронѣсалъ и Ивана съ царскъй (императорскъй) вѣнецъ, и му далъ скитръ и бѣлѣгъ, на които бъили изображені кръстъ-тъ на Спаситела и рай-